

Romanță

George Topârceanu

O, vis al iubirii trecute!
Sunt singur - omatul târziu
Pateaza aleile mute
Si parcul e încă pustiu.

Vad iarasi castanii si plopai.
Prin ramuri suspine strabat.
Acum cu sfiata m-apropii
De banca pe care ai stat.

Si pieptul începe sa-mi bata.
De sus fluturând a cazut
Pe banca o foaie uscata,
O frunza din anul trecut...